antifa★base

σκέψεις ενάντια στη σχολική μηχανή από αντιφασιστική σκοπιά

τεύχος #29 / μάρτης '18

INTRODUCTION

Το έντυπο που κρατάς το βγάζουμε εμείς που είμαστε στην αντιφασιστική συνέλευση autonome antifa. Τα έξοδα τα βάζουμε από την τσέπη μας και το μοιράζουμε σε σχολεία σε όλη την Αθήνα γιατί θέλουμε να μοιραστούμε τις απόψεις μας, τις σκέψεις μας, τις αντιφασιστικές ιδέες μας με όσους νιώθουν πως δεν χωράνε εκεί έξω. Δεν χωράνε εκεί που βασιλεύει η μοναξιά, ο ρατσισμός και η ρουφιανιά. Να τις μοιραστούμε με κόσμο που θα συμφωνήσει και θα χαμογελάσει κρυφά και θα πει ναι ρε, δεν είμαι μόνος. Δεν είμαστε μόνοι μας. Και δεν το βουλώνουμε με τίποτα. Είμαστε antifa!

αν κάτι σου φανεί ενδιαφέρον,
στείλε κάνα mail να μας το πεις στο:

autonome.antifa@yahoo.com

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΜΑΛΑΚΙΑ!

antifa on the streets

Οι μερικές εκατοντάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες που διαδηλώσαμε στο κέντρο της Αθήνα στις 17 Φλεβάρη, έχοντας κεντρικό σύνθημα το : «Φτάνει πια με την πατριωτική μαλακία», δεν εκπλαγήκαμε όταν για ακόμη μία φορά ξεχείλισε ο εθνοβόθρος της πλατείας Συντάγματος.

Δεν πνιγήκαμε από τη βρώμα του εθνικού κορμού, αριστερού και δεξιού, που ξανά και ξανά εμφανίζεται υπερασπιζόμενος τα εθνικά του δίκαια.

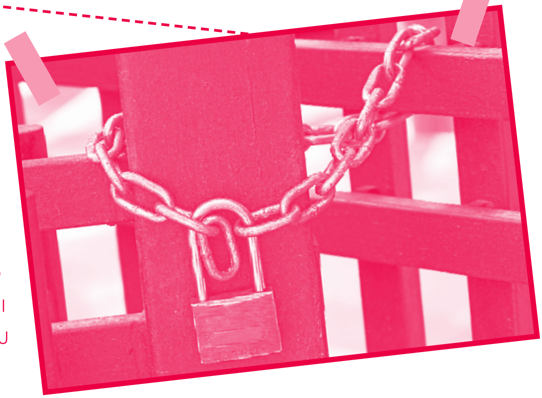
Μέσα στο ζόφο και την ασφυξία που μας έζωσε, λίγο παραπάνω από ότι συνήθως, από την επέλαση εθνοκαρνάβαλων, γαλανόλευκων ορδών, καραβανάδων και τράγων εμείς πήραμε μια βαθιά ανάσα διαδηλώνοντας στην καρδιά της πόλης.

Πιασμένοι-ες αλυσίδες, όπως πάντα, φωνάξαμε πως δεν ψηνόμαστε με την καμία να πολεμήσουμε ούτε για την Κύπρο, ούτε για το Αιγαίο, ούτε για τη Μακεδονία!

Δεν πολεμάμε για την Ελλάδα! Πολεμάμε μόνο για την τάξη μας!

REALITY BIT

Ο λάθος λόγος

Έγινε και αυτό. Σε γυμνάσιο στα Χανιά έγινε κατάληψη γιατί είχαν προγραμματιστεί μαθήματα αλβανικών για παιδιά που κατάγονται από την Αλβανία (και όχι μόνο). Θα το κάνουμε όσο πιο απλό γίνεται… Αν έχεις βάλει λουκέτο στην πόρτα του σχολείου σου και:

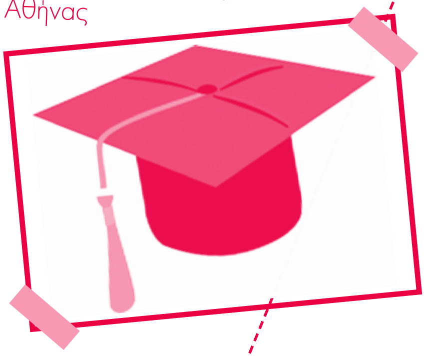
Α) Ο φασίστας καθηγητής σου λέει μπράβο.
Β) «προβληματισμένοι γονείς» με ξυρισμένα κεφάλια και μπλούζες Μολών Λαβέ σου φέρνουν ταπεράκια με φαγητό για υποστήριξη.
Γ) Το τοπικό κανάλι αντί να σας βρίζει μεταδίδει δραματικές στιγμές του αγώνα σας.
Δ) Οι αλβανοί συμμαθητές σου αντί να είναι μαζί σου βρίσκονται στην απέναντι καφετέρια και σε βρίζουν.

Αν τα παραπάνω ισχύουν τότε μάλλον έχεις καταφέρει αυτό που οι επιστήμονες για χρόνια θεωρούσαν αδύνατο. Ανακάλυψες τον λάθος λόγο για να κάνεις κατάληψη. ΠΑΡΤΟ ΑΛΛΙΩΣ.

ΑΕΙ ή ΤΕΙ;

Συζητιέται στην βουλή αν το ΤΕΙ Αθήνας θα γίνει ΑΕΙ. Οι σπουδαστές γκρινιάζουν, οι καθηγητές γκρινιάζουν που χάνουνε κονδύλια και θέσεις, γενικά όλοι γκρινιάζουν. Ε λοιπόν το συγκεκριμένο μέτρο αφορά περισσότερο τους μαθητές των ΕΠΑΛ και ας μην το λέει κανένας (για τα κονδύλια των καθηγητών ΤΕΙ η αλήθεια είναι πως ψιλοχεστήκαμε). Οι μαθητές όλης της Αθήνας πηγαίνουν στα ΕΠΑΛ για να περάσουν στο ΤΕΙ. Αν δεν υπάρχει ΤΕΙ Αθήνας, τότε ή θα σπουδάσουν εκτός Αθήνας (αν το σηκώνουν οικονομικά, που οι περισσότεροι δεν το σηκώνουν αλλιώς δεν θα πήγαιναν στο ΕΠΑΛ) ή... ή παρκάρουν σε μια πλατεία και πίνουν μπύρες. Είτε τελικά αυτά που σχεδιάζουνε γίνουν είτε όχι, το πόσο νοιάζονται για τους μαθητές των ΕΠΑΛ είναι προφανές – όχι ότι πέφτουμε από τα σύννεφα δηλαδή...

NOVARTIS

Ω, τι σκάνδαλο!

Να είσαι υπουργός υγείας ή άμυνας (βλέπε στο λήμμα Τσοχατζόπουλος) και να παίρνεις μίζες δεν λέγεται σκάνδαλο - λέγεται κανονικότητα. Σκάνδαλο λέγεται όταν τα παίρνεις, μετά αλλάζει το ποιος έχει το πάνω χέρι, και αυτός ο κάποιος αποφασίζει πως είναι αρκετά δυνατός για να σε στείλει στον Κορυδαλλό (βλέπε πάλι στο λήμμα Τσοχατζόπουλος). 'Αλλοτε τα καταφέρνει, άλλοτε όχι. 'Οπως και να' χει, να έχουμε στο νου μας πως ούτε οι κατήγοροι είναι αυτό που ισχυρίζονται πως είναι, αλλά ούτε και οι κατηγορούμενοι. ΟΚ, να το κάνουνε το πανηγυράκι τους, αλλά μη μας έχουνε και για κορόιδα...

Εμε

Ασφυξία: αυτό νιώσαμε βλέποντας τους ρατσιστές να ξεχύνονται στους δρόμους κραδαίνοντας πλαστικά ελληνικά σημαιάκια, σουβλάκια και πανό για το όνομα της Μακεδονίας. Ασφυξία, γιατί δεν είναι η πρώτη φορά που τους τρώμε στη μάπα. Για επτά συνεχόμενα χρόνια τουλάχιστον, δεν χάνουν ευκαιρία να μας μοστράρουν την ξεφτίλα τους. Πρώτα μαζεύτηκαν, γεμάτοι αγανάκτηση, στην Πλατεία Συντάγματος «για το καλό της πατρίδας». Έπειτα διαδήλωσαν υπέρ της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ κι εναντίον των Γερμανών που μας επιβουλεύονται. Τελικά έτρεξαν να φωνάξουν για την ονομασία της Μακεδονίας και τα δίκια του ελληνισμού. Πάντα στην άκρη της γλώσσας τους είχαν μια κατάρα για τους μετανάστες που «μας παίρνουν τις δουλειές» και για τους Τούρκους που «θέλουν να μας κλέψουν τα νησιά». Και πάντα μέσα στο κεφάλι τους είχαν σκατά. Τον πατριωτισμό δηλαδή…

Μίσος: αυτό νιώσαμε όταν η αρχική ξενέρα είχε περάσει. Μίσος, γιατί γνωρίζουμε καλά πως όλοι τούτοι οι κανίβαλοι συντάσσονται απέναντι μας. Καθώς το ελληνικό κράτος έχει κόψει τους μισθούς μας και την ζωή μας στα δύο, καθώς τα στρατόπεδα συγκέντρωσης γεμίζουν μετανάστες εργάτες, καθώς τα αφεντικά μας υποτιμούν καθημερινά όλο και περισσότερο, εκείνοι το βουλώνουν. Κι ανοίγουν το στόμα τους μόνο όταν πρόκειται να ξεστομίσουν καμιά μαλακία για «ξένες απειλές». Φυσικά, δεν είναι χαζοί. Ξεφτίλες είναι, που οραματίζονται

την εθνική ενότητα την έχουμε χεσμένη!

ίς δεν είμαστε Έλληνες είμαστε όλοι «ξένοι»...

ότι θα μπορέσουν κάποια στιγμή στο μέλλον να επανέλθουν στην κανονικότητα της ελληναράδικης ζωής τους. Κι επικίνδυνοι είναι, διότι προκειμένου να υπερασπιστούν τα εθνικά δίκαια δεν θα έχουν πρόβλημα να πετσοκόψουν όποιον τυχόν τους σταθεί εμπόδιο. Προκειμένου να υπερασπιστούν τα σχέδια του κράτους τους, θα απαιτήσουν όλοι εμείς οι υπόλοιποι να πάμε να γίνουμε κρέας για κανόνια.

Πείσμα: αυτό νιώσαμε αφού γυρίσαμε στις γειτονιές μας και βρεθήκαμε με τους δικούς μας. Πείσμα, γιατί μπορεί οι εχθροί μας να φαντάζουν πελώριοι κι ο φόβος καμιά φορά να μας παραλύει, αλλά τελικά σ' αυτή την πόλη δεν είμαστε μόνοι μας. Είναι πολλοί και πολλές εκείνες που δεν ψήνονται με την πατριωτική μαλακία. 'Οχι μονάχα στην θεωρία, αλλά και στην πράξη. Γιατί μπορεί οι κανίβαλοι να διοργανώνουν μια στο τόσο τις γιορτούλες τους, αλλά εμείς είμαστε καθημερινά εκεί έξω. Οι τοίχοι αυτής της πόλης ουρλιάζουν τα αισθήματα μας κόντρα σε ναζί και ρατσιστές. Οι πλατείες της μιλάνε σε δεκάδες ξένες γλώσσες. Οι δρόμοι της παραμένουν επικίνδυνοι για ελληνόψυχους μπετόβλακες. Και όλοι εμείς που τους γυρνάμε κάθε μέρα πηγαίνοντας στο σχολειό και στη δουλειά και τους χρησιμοποιούμε τα βράδια για καταφύγιο, έχουμε πεισμώσει: δεν πρόκειται να αφήσουμε την πατριωτική μαλακία να κάνει κουμάντο στη ζωή μας!

ΧΤΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΜΥ
ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚ

Δεν υπάρχει τίποτα πιο συνηθισμένο στα ελληνικά μήντια από τις αναφορές στην τουρκική προκλητικότητα. Υπάρχουν περίοδοι μάλιστα που οι αναφορές αυτές βαράνε κόκκινο. Τη μία για τις παραβιάσεις του ελληνικού εναέριου χώρου από τα τουρκικά μαχητικά. Την άλλη για το τούρκικο ναυτικό που παρεμποδίζει τις γεωτρήσεις των φίλων μας των Ελληνοκύπριων. Και τελευταία για το τούρκικο και το ελληνικό καράβι που τρακάρανε κοντά στην περιζήτητη βραχονησίδα 'Ιμια.

Επειδή πολλές μαλακίες ίσως να ακούγονται στα σχολεία για το θέμα, σας το λέμε να το ξέρετε. Αυτό που τα ελληνικά μήντια παρουσιάζουν ως ελληνική άμυνα στην τουρκική προκλητικότητα, στην πραγματικότητα πρόκειται για μια εντελώς επιθετική εξωτερική πολιτική του ελληνικού κράτους.

'Οπου μας λένε ότι γίνονται τουρκικές παραβιάσεις του εναέριου ή θαλάσσιου χώρου της Ελλάδας αυτές κατά κύριο λόγο γίνονται σε χώρους που η Ελλάδα έχει βαφτίσει ελληνικούς με το έτσι θέλω, χωρίς φυσικά τη συναίνεση από τους Τούρκους ή από κανέναν άλλο. Με τον τρόπο αυτό θέλει η Τουρκία να είναι στριμωγμένη στα δυτικά της σύνορα και το Αιγαίο να μετατραπεί σε κλειστή ελληνική λίμνη. Δεν το ξέρατε; Το Αιγαίο δεν είναι όλο ελληνικό όπως συνηθίζουν

ΥΘΟΙ
ΧΩΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΝ

να παρουσιάζουν οι σχολικοί χάρτες, παρά μόνο το κομμάτι του που βρίσκεται μέχρι 6 ναυτικά μίλια γύρω από κάθε ελληνικό νησί. Για τον ίδιο λόγο οι Έλληνες και οι Ελληνοκύπριοι ανακαλύπτουν πλούσια κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου σε αμφισβητούμενα νερά, τα οποία ανακαλύπτονται πάντα με τρόπο που να επιτρέπουν σε Ελλάδα και Κύπρο να έχουν την κυριότητα αυτών των θαλάσσιων περιοχών και να περικυκλώνουν την Τουρκία.

Τελικά, το ελληνικό κράτος επιδιώκει να υπάρχει ένταση σε θαλάσσια και εναέρια σύνορα, να πιέζει την Τουρκία τη στιγμή που αυτή προς μεγάλη χαρά των Ελλήνων έχει ανοιχτή πολεμική αντιπαράθεση στα ανατολικά της σύνορα με τους Κούρδους και όλα αυτά για να προωθεί τα συμφέροντά του στην περιοχή του Αιγαίου και της ανατολικής Μεσογείου. Ταυτόχρονα φροντίζει τις τουρκικές αντιδράσεις σε αυτή την πολιτική να τις παρουσιάζει μόνιμα ως τουρκική επιθετικότητα. Είναι δυνατή αυτή η μαγική αντιστροφή της πραγματικότητας γιατί δεν υπάρχει ευκολότερο πράγμα απ’ το να πουλήσει κάποιος αντιτουρκισμό στον ελληνικό λαό. Τον οποίο όσο πιο πολύ τον ταΐζουν με Ίμια, εθνικά δίκια και θερμά επεισόδια τόσο πιο κανίβαλος γίνεται.

STRAIGHT OUTTA ΠΗΓΑΔΑ

Δεν ήταν η πρώτη φορά και δεν θα είναι και η τελευταία. Ο ελληνικός λαός ξέρει καλά να διαδηλώνει υπέρ του κράτους του, είτε η αφορμή είναι η «τρόικα» και ο «Σόιμπλε» είτε το «όνομα της Μακεδονίας». Τα συλλαλητήρια για τη Μακεδονία θύμιζαν έντονα τις αντιμνημονιακές και φιλοκυβερνητικές συγκεντρώσεις των προηγούμενων χρόνων, αν και οπωσδήποτε και στην Αθήνα και στην Θεσσαλονίκη είχανε πιο καρναβαλικό χαρακτήρα.

Πολλοί αγαπημένοι ήρωες του «Straight Outta Πηγάδα» στήριξαν με την παρουσία τους τα συλλαλητήρια, όπως για παράδειγμα οι φανατικοί οπαδοί του ηγέτη-δίποδη κουράδα (aka Αρτέμης Σώρρας), οι κόπιες της πάλαι ποτέ διάσημης ναζίστριας Θέμις Σκορδέλη, με το πλατινέ μαλλί τους, με φρουφρού και αρώματα και διάφοροι σφίχτες που παράτησαν για λίγο το πρεζεμπόριο και αγόρασαν πλαστικό σημαιάκι.

Οι γαλανόλευκες συγκεντρώσεις είχαν επίσης πολύ συναίσθημα.

Είχανε ετοιμοπόλεμους αγωνιστές του έθνους.

Είχανε και κάτι νάζγκουλ κατευθείαν από τους 'Αγιους Τόπους.

Τους μίλησαν εξέχουσες προσωπικότητες, στρατηγοί και ο συνονόματος γνωστού ήρωα της Disney λαϊκός τροβαδούρος.

Παρίσταναν για λίγες ώρες ότι είναι ενωμένοι για τους εθνικούς σκοπούς αφού κατά τ' άλλα πρόκειται για ατομιστικά και μισανθρωπικά καθίκια έτοιμα να φάνε το διπλανό τους για να επιβιώσουν και επέστρεψαν στις τρύπες τους για να ξανακρεμάσουν τις σημαίες στα μπαλκόνια τους. Μην ανησυχείτε όμως, τα πατριωτικά πλήθη δεν θα μας κάνουν τη χάρη να εξαφανιστούν. Απλά πρέπει όσοι τους μισούμε να τους το δείχνουμε σε κάθε ευκαιρία, όχι μόνο στα καρναβάλια τους.

Η στήλη είναι μια ευγενική χορηγία της εταιρίας:

ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ ΒΡΩΜΑΕΙ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Δεν είναι ότι δεν μας αρέσει η ιστορία γενικά, απλά πιστεύουμε πως μας διδάσκεται μια εκδοχή της που προσπαθεί να αιτιολογήσει τα σχέδια του Ελληνικού κράτους, σχέδια που στρέφονται εναντίον μας.

Δεν είναι τυχαίο που στα σχολεία έχουν φάει σκάλωμα με την αρχαία Ελλάδα, τον Μεγαλέξανδρο, τη Βυζαντινή αυτοκρατορία και τη νεότερη Ελλάδα και προσπαθούν με το ζόρι να μας κάνουν να πιστέψουμε πως αυτά τα τέσσερα είναι κομμάτια μιας μεγάλης συνέχειας. Δεν ήταν όμως πάντα έτσι. Μέχρι το 1860 «Ελληνική Ιστορία» ήταν μόνο η αρχαία Αθήνα, η αρχαία Σπάρτη, η αρχαία Κόρινθος κτλ. 'Ολα αυτά άλλαξαν επειδή η διάλυση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας οξύνθηκε και το Ελληνικό κράτος μυρίστηκε εδαφικές επεκτάσεις σε νέες περιοχές όπως η Μακεδονία, η 'Ηπειρος, η Μικρά Ασία, ακόμα και η Κωνσταντινούπολη. Τότε ήταν που ήρθε ένας τύπος με το όνομα Παπαρρηγόπουλος και παρουσίασε για πρώτη φορά το σχήμα της συνέχειας ανάμεσα σε αρχαία Ελλάδα και Βυζάντιο, το ίδιο σχήμα που προσπαθούν να μας βάλουν με το ζόρι να μάθουμε απο την πρώτη δημοτικού μέχρι και την τρίτη λυκείου. Η πλάκα είναι πως ο ίδιος τύπος, μερικά χρονάκια πριν έλεγε πως «'Αλλο η ελληνική, άλλο η βυζαντινή ιστορία». Αν δεν άλλαζε γνώμη, μάλλον δε θα τον θυμόμασταν σαν «πατέρα της ελληνικής ιστορίας» σήμερα.

Πιστεύουμε πως όταν αλλάζουν οι προσδοκίες του Ελληνικού κράτους αλλάζει και η επίσημη ιστορία του. Αυτό συμβαίνει επειδή η Ελλάδα (και κάθε κράτος) χρησιμοποιεί την ιστορία ως εργαλείο για να προβάλλει τις επεκτατικές της βλέψεις στο παρελθόν, κλείνοντάς μας το μάτι πως πρέπει να πάμε να πολεμήσουμε για «αλύτρωτες πατρίδες» που θα έπρεπε να νιώθουμε πως «μας ανήκουν». Τέλος, αυτή η χρήση της ιστορίας στοχεύει να μας πείσει πως οι εχθροί μας είναι κάπου εκεί έξω και μας επιβουλεύονται. Εμείς όμως ξέρουμε καλά πως οι εχθροί μας είναι τα ελληνικά αφεντικά, οι Έλληνες μπάτσοι, οι Έλληνες ρατσιστές και σεξιστές, οι Έλληνες φασίστες και το ελληνικό κράτος που τρώμε στη μάπα κάθε μέρα. Με λίγα λόγια ξέρουμε καλά πως ο εχθρός μας είναι εδώ. Επομένως διαβάζουμε την ιστορία αναλόγως.

antifa μοιράσματα και φάτσες ξινισμένες!

Έχουμε μάθει να αναγνωριζόμαστε με τους φίλους μας, όπως έχουμε μάθει να αναγνωριζόμαστε και με τους εχθρούς μας.

Όταν μοιράζουμε αυτό το antifa έντυπο βρίσκουμε τους φίλους μας πίσω από μισοκοιμισμένες καλημέρες. Στα περήφανα τους χαμόγελα κάτω από πολύχρωμες μαντίλες. Στα χέρια που πρόθυμα το αρπάζουν και ζητούν ένα ακόμη για το φίλο τους τον Έρσι που χάνει πάντα την πρώτη ώρα, μπορεί και τη δεύτερη! Στα επιφωνήματα του στυλ: «σας θυμάμαι εσάς», «καλά αυτό το antifa τα σπάει, κάνω συλλογή»!

Κι από την άλλη οι εχθροί μας. Που βγάζουν το σκασμό! Βλέμμα στο πάτωμα και σιωπή. Περνούν σκυφτά από μπροστά μας, παίρνουν το έντυπο που μοιράζουμε και στην χειρότερη περίπτωση βλέπεις μια ξενέρα στα μούτρα τους. Μια ξενέρα που σίγουρα δεν οφείλεται μόνο στην πρώτη ώρα των αρχαίων ή στη δικιά μας δυσκολία και κακία.

Οφείλεται στη γνώση πως τα σχολεία είναι πολυεθνικά. Οι εχθροί μας ξέρουν πως πάρα πολλοί συμμαθητές τους είναι antifa από την κούνια! Το προδίδει η γλώσσα τους, το χρώμα τους, η μαντίλα τους, η προσευχή τους. Κι αν μιλήσουν θα πρέπει να τα βάλουν με όλες και όλους αυτούς! Οι εχθροί μας είναι και εχθροί των φίλων μας!

Ένα τρία,
ένα δύο...όλοι
οι Μίκηδες
μπάσταρδοι!

“Μισώ αυτό τον πόλεμο
Δεν αντέχω άλλο
[…]
Δε θελω να πεθάνω για την Αγγλία
Δε θέλω να πεθάνω καθόλου!
[…]
Εχω τη στολή μου
Ξεσκισμένη απ’τη μάχη
Είμαι βρεγμένος και κρυώνω
Τι τρόπος να γερνάς!
Δε θέλω να πεθάνω για την Αγγλία
και η Αγγλία να επιβιώσει.
[…]”

England - The Adicts (1981)

Ένα χρόνο πριν τον πόλεμο της Αγγλίας με την Αργεντινή για κάτι κωλόνησα, κάποιοι Άγγλοι πανκς έλεγαν κάτι που μας αρέσει κι εμάς (με το δικό μας τρόπο) να λέμε. Έλεγαν «δε θέλω να πεθάνω για τη χώρα μου και αυτή να επιβιώσει». Εμείς λέμε: «η Ελλάδα να πεθάνει να ζήσουμε εμείς». Αυτοί ήταν κάτι πανκς. Εμείς είμαστε ένα πολιτικά οργανωμένο κομμάτι της εργατικής τάξης. Το ένα δεν αποκλείει το άλλο.